

N:o 83.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Maj 1868.
 — — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående väckt fråga om upphörande af sportelaflöning m. m.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 98.)

S. A. K.

Uti särskilda hos Riksdagen gjorde framställningar är föreslaget, att all aflöning genom expeditionslösen eller andra sportler måtte upphöra och fasta löner bestämmas för de embets- och tjänstemän, som nu vid sina befattningar åtnjuta sportler.

Då, i följd af ett den 10 November 1865 utaf Kammar-kollegium och Statskontoret, på nådig befallning, afgifvet förslag till definitiv löcreglering för landtstatens tjänstemän, frågan om indragning af de under namn af provision, uppbördsprocent och remisslage desse tjänstemän tillgodokommande sportler redan är föremål för Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, samt de af Riksdagen, vid behandling af förslag till aflöningsstater för Post- och Tullverken, fattade beslut åsyfta borttagande af dylika sportler inom dessa verk, synes i sammanhang dermed jemväl böra komma under ompröfning, om icke alla sportler af berörda natur lämpligen skulle kunna med bestämda aflöningsbelopp ersättas.

Beträffande åter de sportler, som en del civile embets- och tjänstemän i öfrigt åtnjuta, eller inkomst af expeditionslösen, hvilken numera hufvudsakligen ifrågakommer för landssekreterare, underdomare och hofrätternas tjänstemän, har såsom skäl för bibehållande af detta aflöningsätt i allmänhet anförts, att dymedelst aflöningen skulle bättre än genom fasta löner kunna lämpas efter tjänstegörörelsens växlande omfång. Om än detta skäl kan i viss mån ega tillämplighet i fråga om öfrige embets- och tjänstemän, som äro till expeditionslösen berättigade, synes det åtminstone i afseende på landssekreterarne icke kunna tilläggas synnerligt afseende. De, i jemförelse med lönerna för Statens tjenare i öfrigt, öfverdrifvet höga belopp, hvartill desse tjänstemäns löner stundom uppgå, härflyta hufvudsakligen från göromål och förrättningar, hvilka i allmänhet äro af ganska enkel beskaffenhet.

De

De höga beloppen utgöras nemligen till större delen af expeditionslösen i skuldfordringsmål samt försäljningsprovision för utmäta fastigheter. Utom det synnerligen olämpliga deruti, att desse tjänstemäns inkomster, i vida högre grad än som kan vara jemförligt med det ökade arbetet, tillväxa i samma mån som den ekonomiska ställningen i allmänhet är betryckt, åstadkommer jemväl detta aflönings sätt en så väsendtlig ojämnhet i aflöningen ej endast de särskilda länen emellan, utan äfven för olika år inom samma län, att det jemväl i detta hänsende kräfver ändring.

I sammanhang med Kammar-kollegii och Statskontorets ofvanberörda förslag är hos Eders Kongl. Majt fråga väckt om reglering af landssekreterarnes löner, och då särskilde komiterade för närvarande äro sysselsatte med utarbetande af förslag till förändrad organisation af underdomstolarne på landet samt jemväl utsökningslagarne inom kort torde komma att omarbetas, synes tidpunkten vara inne för en omfattande utredning af frågan om lämpligheten af expeditionslösens bibehållande såsom aflöningsförmån.

Riksdagen får alltså anhålla det måtte Eders Kongl. Majt i nåder låta undersöka och utreda, om och på hvad sätt det nu med vissa tjänstebefattningar förenade aflönings sättet medelst expeditionslösen eller andra sportler skulle, till båtnad för det allmänna, kunna helt och hållet eller till någon del afskaffas.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 13 Maj 1868.

N:o 84.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1868.

— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående allmänna beivllningen.

(Beivllnings-Utskottets Betänkande N:o 15 samt Memorial N:o 18.)

S. A. K.

Sedan den af Rikets Ständer vid 1865—1866 års riksdag antagna och från början af år 1867 tillämpade Beivllningsstadga blifvit öfversedd och granskad, har Riksdagen, med vidblifvande af de grunder, på hvilka denna författning hvilar,
Bih. till Riksd. Prot. 1868. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 9 Häft.